Tiểu Kinh Saccaka (Cūḷasaccaka Sutta)

Kinh Trung Bộ (VNC PHVN, 2020)

35. TIỂU KINH SACCAKA (CũḶasaccaka SuttdỶ

353. Như vầy tôi nghe. Một thời, Thế Tôn ở Vèsãli, Đại Lâm, tại giảng đườnệ Trùng Các. Lúc bấy giờ Niganthaputta Saccaka ở tại Vesãli tánh ưa luận chiên, biện luận thiện xảo, được số đông tôn kính.1 2 Vị này thường tuyên bố cho hội chúng ở Vesãli: “Ta không thấy một Sa-môn hay một Bà-la-môn nào, là vị Hội chủ, là vị Giáo trưởng, vị Sư trưởng Giáo hội,3 dầu tự cho là bậc A-la-hán Chánh Đẳng Giác, khi đoi thoại với ta, không ai là không run sợ? không hoảng sợ? không khiếp sợ9 không ai là không toát mo hôi nách. Dầu ta có đối thoại với một cột trụ vô tình, cột trụ ấy khi đối thoại với ta cũng run sợ? cũng hoảng sq, cũng khiếp sợ, huống nữa là một người thuờng.” Rồi Tôn giả Assaji vào buổi sáng đắp y, cầm bát vào Vesăli để khất thực. Niganthaputta Saccaka, thường hay ngao du thiên hạ, thấy Tôn giả Assaji từ xa đi lại. Sau khi thấy, Niganthaputta Saccaka liền đến gần Tôn giả Assaji, nói lên những lời hỏi thăm? chào đón xã giao rồi đứng một bên. Sau khi đứng một bên? Niganthaputta Saccaka nói với Tôn giả Assaji: —Này Tôn giả Assaji, Sa-môn Gotama huấn luyện đệ tử như thế nào? Và có những bộ môn nào mà phần lớn Sa-môn Gotama giảng dạy được dành cho đệ tử? Này Aggivessaqa, như thế này, Thế Tôn huấn luyện đệ tử. Với những bộ môn như thế này, phần lớn Sa-môn Gotama giảng dạy được dành cho đệ tử: "Này các Tỷ-kheo, sắc là vô thường, thọ là vô thường, tưởng là vô thường, hành là vô thường, thức là vô thường. Này các Tỷ-kheo, sắc là vô ngã5 thọ là vô ngã, tưởng là vô ngã? hành là vô ngã? thức là vô ngã. Tất cả hành là vô thường, tất cả pháp là vô ngâư' Như vậy này Aggivessana, Thế Tôn huấn luyện các đệ tử. Như vậy là các bộ môn mà phần lớn Thế Tôn giảng dạy được dành cho đệ tử. -Này Tôn giả Assaji, thật sự chúng tôi đã thất vọng (dussută) khi nghe Sa- môn Gotama thuyết giảng như vậy. Rất có thể chúng tôi sẽ gặp Tôn giả Gotama

1 Xem s. III. 21, 22; Kvu. 1, 209, 626. Tham chiếu: Tạp.(T.02. 0099.9-10. 0002a02-al2); Tạp.(T.02.
0099.110. 0035al7); Tăng.(r.02. 0125. 37.10. 07Ì5a28).

2 M I. 237.

3 MA. 198.

một thời nào đó và tại một chỗ nào đó. Rất có thể sẽ có một cuộc thảo luận. Rất có thê chúng tôi sẽ đoạn trừ ác tà kiên ây. 354. Lúc bấy giờ, có khoảng độ năm trăm vị Licchavi tập hợp tại giảng đường vì một vài công vụ. Rồi Niganthaputta Saccaka đến chỗ các Licchavi ấy; sau khi đến? liền nói với các vị ấy như sau: Hãy đến, các Tôn giả Licchavi! Hãy dến, các Tôn giả Licchavi! Hôm nay sẽ có cuộc đàm luận giữa Sa-môn Gotama với ta. Nêu Sa-môn Gotama đứng đối thoại với ta như Tỷ-kheo Assaji, một vị đệ tử danh tiếng của ông ta đã làm, thì như một lực sĩ4 tay nắm chặt lông một con cừu có lông dài, có thể kéo tới, giật lui, vần quanh; cũng vậy, ta dùng lời n6i, kéo tới, giật lui, vần quanh Sa-môn Gotama. Cũng như một người lực sĩ nấu rượu, sau khi nhận chìm

một thùng rượu lớn xuống hồ nước sâu, nắm một góc thùng có thể kéo tới? giật lui, vần quanh; cũng vậy? ta dùng lời nói, kéo tới, giật lui, vần quanh Sa-môn Gotama. Và cũng như một lực sĩ nghiện rượu, sống phóng đãng, sau khi nắm góc một cái sàng, lắc qua lắc lại9 lắc xoay quanh; cũng vậy, ta sẽ dùng lời nói, lắc qua lắc lại? lắc xoay quanh5 Sa-môn Gotama. Và cũng như một con voi lớn sáu mươi tuổi, sau khi lặn xuống một hồ nước sâu, lại chơi trò phun nước (sãnadhovika); cũng vậy? ta nghĩ ta sẽ chơi trò chơi phun nước với Sa-môn Gotama. Hãy đến, các Tôn giả Licchavi! Hãy đến, các Tôn giả Licchavi! Hôm nay sẽ có cuộc đàm luận giữa Sa-môn Gotama với ta. Một số Licchavi nói như sau: Làm sao Sa-môn Gotama có thê luận thăng Niganthaputta Saccaka? Niganthaputta Saccaka sẽ luận thăng Sa-môn Gotama. Một số Licchavi lại nói như sau: -Làm sao chỉ là6 Niganthaputta Saccaka lại có thể luận thắng Thế Tôn? Thế Tôn sẽ luận thăng Niganthaputta Saccaka. Rồi Niganthaputta Saccaka với khoảng năm trăm Licchavi vây quanh, cùng đi đến Đại Lâm, giảng đường Trùng Các. 355. Lúc bấy giờ một số đông các Tỷ-kheo đang đi qua lại ngoài sân. Niganthaputta Saccaka đến các Tỷ-kheo; sau khi đến, liền nói với các vị ấy: Chư Tôn giả, nay Tôn giả Gotama ở đâu? Chúng tôi muốn yết kiến Tôn giả Gotama. -Này Aggivessana, Thế Tôn sau khi đi sâu vào Đại Lâm, đang ngồi dưới một gốc cây để nghỉ trưa. Rồi Niganthaputta Saccaka cùng với đại chúng Licchavi, sau khi đi sâu vào Đại Lâm, đến tại chỗ Thế Tôn. Sau khi dến, Niganthaputta Saccaka nói lên với

4 M.I. 374. 5 Như chú thích trên. 6 Bhavamãno. MA. II. 272 lý giải rằng người thường không thể bắt bẻ lại Thế Tôn.

Thế Tôn những lời chúc tụng, hỏi thăm xã giao rồi ngồi xuống một bên. Một số Licchavi đảnh lễ Thế Tôn rồi ngồi xuống một bên; một số Licchavi nói lên với Thê Tôn những lời chúc tụng, hỏi thăm xã giao rôi ngôi xuông một bên; một sô Licchavi chăp tay vái Thê Tôn rôi ngôi xuông một bên; một số Licchavi xưng tên họ của mình rồi ngồi xuống một bên; một số Licchavi im lặng ngồi xuống một bên. 356. Niganthaputta Saccaka sau khi ngồi xuống một bên, nói với Thế Tôn: Tôi muốn hỏi Tôn giả Gotama một vấn dề, nếu Tôn giả Gotama cho phép tôi được hỏi. Này Aggivessana, hãy hỏi như ông muốn.

-Tôn giả Gotama huấn luyện đệ tử như thế nào? Những bộ môn nào mà phần lớn Sa-môn Gotama giảng dạy được dành cho đệ tử? -Này Aggivessana, như thê này Ta huân luyện đệ tử. Với những bộ môn này, phần lớn Ta giảng dạy được dành cho đệ tử: "Này các Tỷ-kheo? sắc là vô thường, thọ là vô thường, tưởng là vô thường, hành là vô thường, thức là vô thường. Này các Tỷ-kheo? sắc là vô ngã? thọ là vô ngã? tưởng là vô ngã5 hành là vô ngã, thức là vô ngã. Tất cả hành là vô thường, tất cả pháp là vô ngâư' Như vậy, này Aggivessana, Ta huân luyện các đệ tử. Các bộ môn như vậy5 phân lớn Ta giảng dạy được dành cho đệ tử. Này Tôn giả Gotama, tôi có một ví dụ.

Thê Tôn nói: Này Aggivessana, hãy nói lên ví dụ ấy.

Như các hột giống, các cây cỏ này được lớn lên9 được trưởng thành, được himg thịnh là vì tất cả chúng đều y cứ vào đất, nương tựa vào đất. Nhờ vậy, các hột giống, các cây

cỏ này được lớn lên, được trưởng thành, được hưng thịnh. Tôn giả Gotama, như các công nghiệp nặng nhọc này được tạo tác, tất cả chúng đêu y cứ vào đât9 nương tựa vào đât. Nhờ vậy, các công nghiệp nặng nhọc này được tạo tác. Cũng vậy? này Tôn giả Gotama, như người này mà tự ngã là sắc, nhờ nương tựa sắc làm thiện sự hay ác sự; như người này mà tự ngã là thọ, nhờ nương tựa thọ làm thiện sự hay ác sự; như người này mà tự ngã là tưởng, nhờ nương tựa tưởng làm thiện sự hay ác sự; như người này mà tự ngã là các hành, nhờ nương tựa các hành làm thiện sự hay ác sự; như người này mà tự ngã là thức, nhờ nương tựa thức làm thiện sự hay ác sự. Này Aggivessana, như vậy có phải ông nói: "Sắc là tự ngã của ta, thọ là tự ngã của ta, tưởng là tự ngã của ta, hành là tự ngã của ta, thức là tự ngã của ta” Tôn giả Gotama, như vậy tôi nói: "Sắc là tự ngã của ta, thọ là tự ngã của ta, tưởng là tự ngã của ta, hành là tự ngã của ta, thức là tự ngã của ta." Và như đại chúng này cũng vậy.

-Này Aggivessana, đại chúng này có quan hệ gì với ông? Này Aggivessana, hãy giải thích lời nói của ông. Tôn giả Gotama, như vậy tôi nói: "Sắc là tự ngã của ta, thọ là tự ngã của ta, tưởng là tự ngã của ta, hành là tự ngã của ta, thức là tự ngã của ta.” 357. -Này Aggivessana, Ta sẽ hỏi ông trở lại vê vân đê này, ông có thê trả lời nếu ông muốn. Này Aggivessana, ông nghĩ thế nào? Một vị vua Sát-đế-lỵ đã làm lễ quán đảnh như Vua Pasenadi nước Kosala, VuaẠjãtasattu con bà Vedehi nước Magadha, vua này có quyền hành trong quốc gia của mình, muốn giết những ai đáng bị giết, muốn tước đoạt những ai đáng bị tước đoạt, muốn tẩn xuất những ai đáng bị tẩn xuất không? -Tôn giả Gotama, một vua Sát-đế-lỵ đã làm lễ quán đảnh như Vua Pasenadi nước Kosala, Vua Ạjãtasattu? con bà Vèdehi nước Magadha, vua này có quyền hành trong quốc gia của minh, muốn giết những ai đáng bị giết, muốn tước đoạt những ai đáng bị tước đoạt, muốn tẩn xuất những ai đáng bị tẩn xuất. Này Tôn giả Gotama, cho đến các giáo đoàn, các đoàn thể, như các Vạjjĩ? các Malla, vẫn có quyền hành trong quốc gia của mình, muốn giết những ai đáng bị giết, muon tước đoạt những ai đáng bị tước đoạt, muon tân xuất những ai đáng bị tân xuất, còn nói gì một vua Sát-đế-lỵ đã làm lễ quán đảnh như Vua Pasenadi nước Kosala, Vua Ạjãtasattu? con bà Vèdehi nước Magadha. Này Tôn giả Gotama, vị ấy có quyền hành ấy và xứng đáng có quyền hành ấy. Này Aggivessana, ông nghĩ thế nào? Như ông nói: “sắc là tự ngã của ta”, ông có quyền hành gì đối với sắc ấy và có nói được rằng: "Sắc của tôi như thế này, sắc của tôi không phải như thế này,9 không? Được hỏi vậy Niganthaputta Saccaka giữ im lặng. Lần thứ hai, Thế Tôn nói với Niganthaputta Saccaka: Này Aggivessana, ông nghĩ thế nào? Như ông nói: "Sắc là tự ngã của ta", ông có quyền hành gì đối với sắc ấy và có nói được rằng: "Sắc của tôi phải như thế này? sac của tôi không phải như thế này,9 không? Lần thứ hai, Niganthaputta Saccaka vẫn giữ im lặng. Rồi Thế Tôn nói với Niganthaputta Saccaka: Này Aggivessana, nay ông phải trả lời. Nay không phải lúc ông giữ im lặng nữa. Này Aggivessana, ai được Như Lai hỏi đến lần thứ ba một câu hỏi hợp lý mà không trả lời, thời đầu của người ấy sẽ bị bể ra làm bảy mảnh tại chỗ. Lúc bấy giờ? thần Dạ-xoa Vajirapani (Kim Cang Thủ) đang cầm một chùy sắt to lớn, cháy đỏ? sáng chói, đứng trên không trên đầu Niganthaputta Saccaka với ý định: "Nếu Thế Tôn hỏi đến câu hỏi

thứ ba, một câu hỏi hợp lý mà Niganthaputta Saccaka không trả lời, thì ta sẽ đánh bể đầu nó ra làm bảy mảnh.95 Chỉ có Thế Tôn và Niganthaputta Saccaka mới thấy thần Dạ-xoa Vajirapani. Niganthaputta Saccaka sợ hai, hoảng hốt, lông tóc dựng ngược, chỉ tìm thẩy sự

che chở nơi Thế Tôn, chỉ tìm thấy sự an ổn nơi Thế Tôn, chỉ tìm thấy sự nương tựa nơi Thế Tôn? liền bạch Thế Tôn: Tôn giả Gotama hãy hỏi tôi5 tôi sẽ trả lời. 358. Này Aggivessana, ỗnệ nghĩ thế nào? Như ông nói: "Sắc là tự ngã của ta", thì ông có quyền hành gì đoi với sắc ấy và có nói được rằng: "Sắc của tôi phải như thế này, sắc của tôi không phải như thế nay99 không? -Thưa không, Tôn giả Gotama. Hãy suy nghiệm kỹ? này Aggivessana. Sau khi suy nghiệm kỹ, này Aggivessana, ông hãy trả lời. Lời nói cuôi của ông không phù hợp lời nói đầu của ông, lời nói đầu của ông không phù hợp lời nói cuôi của ông. Này Aggivessana, nghĩ thê nào? Như ông nói: 64Thọ là tự ngã của ta", ông có quyên hành gì đôi với thọ ây và có nói được răng: uThọ của tôi phải như thế này9 thọ của tôi không phải như thế này" không? Thưa không, Tôn giả Gotama.

Hãy suy nghiệm kỹ, này Aggivessana. Sau khi suy nghiệm ky, này Aggivessana, ông hãy trả lời. Lời nói cuối của ông không phù hợp lời nói đầu của ông, lời nói đầu của ông không phù hợp lời nói cuôi của ông. Này Aggivessana, ỗnệ nghĩ thê nào? Như ông nói: "Tưởng là tự ngã của ta", ông có quyên hành gì đoi với tưởng ấy và có nói được rằng: "Tưởng của tôi phải như thê này, tưởng của tôi không phải như thế nay,9 không? Thưa không, Tôn giả Gotama.

-Hãy suy nghiệm kỹ, này Aggivessana. Sau khi suy nghiệm kỹ, này Aggivessana, ông hãy trả lời. Lời nói cuối của ông không phù hợp lời nói đầu của ông, lời nói đầu của ông không phù hợp lời nói cuổi của ông. Này Aggivessana, ông nghi thế nào? Như ông nói: "Các hành là tự ngã của ta", ông có quyền hành gì đoi với các hành ấy và có nói được rằng: “Các hành của tôi phải như thế này, các hành của tôi không phải như the nay^ không? Thưa không, Tôn giả Gotama. -Hãy suy nghiệm kỹ5 này Aggivessana. Sau khi suy nghiệm kỹ, này Aggivessana, ông hãy trả lời. Lời nói cuôi của ông không phù hợp lời nói đâu của ông, lời nói đâu của ông không phù hợp lời nói CUO1 của ông. Này Aggivessana, 6ng nghĩ thê nào? Như ông nói: "Thức là tự ngã của ta", ông có quyên hành gì đôi với thức ây và có nói được răng: "Thức của tôi phải như thế này, thức của tôi không phải như thế này" không? Thưa không, Tôn giả Gotama. -Hãy suy nghiệm kỹ? này Aggivessana. Sau khi suy nghiệm kỹ, này Aggivessana, ông hãy trả lời. Lời nói cuôi của ông không phù hợp lời nói đầu của ông, lời nói đầu của ông không phù hợp lời nói cuỗi của ông. Này Aggivessana, ông nghĩ thê nào? Săc là thường hay vô thường?

-VÔ thường, Tôn giả Gotama. Cái gì vô thường thì cái ấy là khổ hay lạc?

—Là khổ, Tôn giả Gotama. Cái gì vô thường, khổ, biến hoại; có hợp lý chăng khi chánh quán cái ấy là: uCái này là của tôi9 cái này là tôi? cái này là tự ngã của t6i” Thưa không, Tôn giả Gotama. Này Aggivessana, ông nghĩ thế nào? Thọ... (như trên)...

tưởng... (như trên)... các hành... (như trên). Này Aggivessana, ông nghĩ thế nào? Thức là thường hay vô thường? Vô thường, Tôn giả Gotama. - Cái gì vô thường là khổ hay lạc? Là khổ5 Tôn giả Gotama. Cái gì vô thường, khổ? biến hoại; có hợp lý chăng khi chánh quán cái ấy là: uCái này là của tôi, cái này là tôi, cái này là tự ngã của t6i"? Thưa không, Tôn giả Gotama. Này Aggivessana, ông nghĩ thế nào? Ai ái luyến khổ, chấp trước khổ? tham đắm khổ, quán khổ và nói: "Cái này là của tôi, cái này là tôi, cái này là tự ngã của t6i." Người ấy có thể liễu tri cái khổ của tự mình hay có thể sống trừ diệt khổ không? -Làm sao có thể được, Tôn giả Gotama. Không thể như vậy, Tôn giả Gotama. 359. Này Aggivessana, như một người muốn được lõi cây, tìm cầu lõi cây, đi chỗ này chỗ kia tìm kiếm lõi cây. Người ấy cầm một cái búa sắc bén? đi vào rừng. Người ấy có thể thấy ở dây, thân một cây chuối lớn7 thẳng dứng, còn nhỏ? không có khúc đôt. Người ây có thê chặt gôc cây ây. Sau khi chặt gôc cây, người ấy chặt ngọn cây. Sau khi chặt ngọn cây, người ây có thể lột ra các lá cuộn tròn. Nhưng khi lột ra các lá cuộn tròn, người ấy không tìm được giác cây, còn nói gì đến lõi cây. Cũng vậy, này Aggivessana, khi được Ta hỏi5 Ta cật vấn, la chất vấn8 về những lời của ông? ông đã tự tỏ ra trống rỗng, trống không, thất bại.9 Nhưng này Aggivessana, những lời nói mà ông tuyên bố cho hội chúng ở Vesãli: "Ta không thấy một Sa-môn hay Bà-la-môn nào, là vị Hội chủ? là vị Giáo trưởng, vị Sư trưởng Giáo hội, dầu có tự cho là bậc A-la-hán Chánh Đẳng Giác, khi đối thoại với ta, không ai là không run sợ, không hoảng sợ? không khiếp sợ, không ai là không bị toát mồ hôi nách. Dầu ta có đối thoại với một cột trụ vô tình, cột trụ ấy khi đối thoại với ta cũng run sợ? cũng hoảng

7 Cây chuối là một điển hình cho loại cây không có lõi. Xem s. III. 142. 8M.L 130. 9 Aparaddha = Parãjita\ Thất bại. Xem M. I. 440.

sợ? cũng khiêp sợ, huông nữa là một người thường.55 Nhimg chính từ nơi trán của ông? này Aggivessana, những giọt mồ hôi đang chảy xuống, sau khi thấm qua thượng y, đang rơi xuống đất. Còn Ta, này Aggivessana, nay không có mồ hôi nào trên thân Ta. Rồi Thế Tôn để lộ kim thân cho hội chúng ấy thấy. Khi nghe nói vậy? Niganthaputta Saccaka im lặng, hô thẹn5 thụt vai, cúi đâu? ngồi bàng hoàng, không nói một lời. 360. Rồi Dummukha, một người con Licchavi, biết được Niganthaputta Saccaka im lặng, hổ thẹn, thụt vai, cúi dầu, ngồi bàng hoàng, không nói một lời? liền bạch Thế Tôn: -Bạch Thế Tôn, con có một ví dụ. Thê Tôn nói: Này Dummukha, hãy nói lên ví dụ ấy. - Bạch Thế Tôn, như một hồ sen không xa làng hay thị trấn bao nhiêu, ở đây có con cua. Bạch Thế Tôn, rồi một số đông con trai hay con gái đi ra khỏi làng hay thị trấn ấy, đến tại hồ sen kia; sau khi đến5 lặn xuống hồ nước ấy bắt con cua lên và đặt nó trên đất khô. Bạch Thế Tôn5 khi con cua này thò ra cái càng nào, thì các đứa con trai hay con gái ấy, với cái gậy hay miếng sành, chặt9 bẻ gãy và đập nát cái càng ấy. Như vậy, bạch Thế Tôn, con cua ấy bị chặt9 bị bẻ gãy, bị đập nát tất cả càng? không thể lội xuống hồ sen ấy như trước. Cũng vậy, bạch Thế Tôn, mọi khúc thuyết, gian kế, tranh luận của Niganthaputta Saccaka đã bị Thế Tôn chat đứt, bẻ gãy, đập tan. Và nay, bạch Thế Tôn, Niganthaputta Saccaka không thể đến gặp Thế Tôn, chớ đừng nói là có ý định đàm

luận. Khi được nghe nói vậy? Niganthaputta Saccaka nói với Licchavi Dummukha: Ong hãy ngừng nói, Dummukha! Ong hãy ngừng nói, Dummukha! Chúng tôi không đàm luận với ông. Chúng tôi đang đàm luận với Tôn giả Gotama. 361. Tôn giả Gotama, hãy để yên những lời nói của chúng tôi và lời nói của các Sa-môn5 Bà-la-môn khác. Tôi nghĩ cuộc đàm luận vô bổ này thật đáng hối Cho đến mức độ nào, một đệ tử Thanh văn của Tôn giả Gotama trở thành tiếc!1011 tuân phụng giáo điển, chấp nhận ^iảng huấn, 11 nghi ngờ được đoạn trừ, do dự được diệt tận, thành tựu vô úy, sông trong Giáo hội Bôn su, khỏi phải nương tựa một ai? Ở đây, này Aggivessana, đệ tử Thanh văn của Ta, đối với mọi sắc pháp thuộc(juá khứ, tương lai, hiện tại, hoặc nội hay ngoại, hoặc thô hay tế, hoặc liệt hay thăng, hoặc xa hay gần, thây như thật với chánh trí tuệ là: "Cái này không phải của tôi, cái này không phải là tôi, cái này không phải tự nệã của t6i." Đối với mọi cảm thọ... đối với mọi tưởng... đôi với mọi hành... đôi với mọi thức

10 Vỉlãpa vỉlapỉta: Nói lời vô ích. 11 Ovãdappatỉkara. Xem M. I. 491.

thuộc(juá khứ, tương lai, hiện tại, hoặc nội hay ngoại, hoặc thô hay tế, hoặc liệt hay thăng, hoặc xa hay gần, thấy như thật với chánh trí tuệ là: "Cái này không phải của tôi, cái này không phải là tôi? cái này không phải tự ngã của t6i.” Cho đến mức độ như vậy, này Aggivessana, một đệ tử Thanh văn của Ta trở thành tuân phụng giáo diển, chấp nhận giảng huấn, nghi ngờ được đoạn trừ, do dự được diệt tận, thành tựu vô úy, sống trong Giáo hội Bổn su, khỏi phải nương tựa một ai. -Cho đến mức độ nào? này Tôn giả Gotama, Tỷ-kheo là bậc A-la-háĩi, các lậu hoặc đã tận, tu hành thành mãn, các việc nên làm đã làm5 đã đặt gánh nặng xuống? các mục tiêu đã dạt, hữu kiết sử đã đoạn trừ, được chánh trí giải thoát? Ở dây, này Aggivessana, Tỷ-kheo đối với bất cứ sắc pháp nào thuộc quá khứ, tương lai, hiện tại, hoặc nội hay ngoại, hoặc thô hay tê? hoặc liệt hay thăng, hoặc xa hay gần, tất cả các sắc pháp5 sau khi như thật quán sát với chánh trí tuệ: "Cái này không phải của tôi? cái này không phải la tôi, cái này không phải tự ngã của t6i", chứng được Vô chấp thủ giải thoát. Đối với bất cứ thọ nào... bất cứ tưởng nào... bất cứ hành nào... đoi với bất cứ thức nào thuộc quá khứ, tương lai, hiện tại, hoặc nội hay ngoại, hoặc thô hay tê? hoặc liệt hay thăng, hoặc xa hay gần? tất cả các thức, sau khi như thật quán sát với chánh trí tuệ: "Cái này không phải của tôi, cái này không phải là tôi? cái này không phải tự ngã của tôf\ chứng được Vô chấp thủ giải thoát. Cho đến mức độ này? này Aggivessana, Tỷ-kheo là bậc A-la-hán, các lậu hoặc đã tận? tu hành thành mãn? các việc nên làm đã làm? đã đặt gánh nặng xuống, các mục tiêu đã dạt, hữu kiết sử đã đoạn trừ, được chánh trí giải thoát. Với tâm giải thoát như vậy? này Aggivessana, Tỷ-kheo thành tựu ba pháp vô thượng:1213 Kiến vô thượng, Đạo vô thượng, Giải thoát vô thượng. Được giải thoát như vậy5 này Aggivessana, vị ây chỉ kính lễ? tôn trọng, đảnh lễ, cúng duờng Như Lai: "Thế Tôn đã giác ngộ, Ngài thuyết pháp để giác ngộ. Thế Tôn đã điều phục, Ngài thuyết pháp để điều phục. Thế Ton đã tịch tĩnh, Ngài thuyết pháp để tịch tĩnh. Thế Tôn đã vượt qua, Ngài thuyết pháp để vượt qua. Thế Tôn đã chứng Niết-bàn5 Ngài thuyết pháp để chứng Niết-bĨ1."13 362. Được nghe nói vậy, Niganthaputta bạch với Thế Tôn: -Tôn giả Gotama, chúng tôi thật là lỗ mãng,

chúng tôi thật là khinh suất. Chúng tôi đã dám nghĩ dùng lời nói để luận chiến với Tôn giả Gotama! Này Tôn giả Gotama, rất có thể còn có sự an toàn cho một người chiến đấu với con voi điên, nhimg không thể có sự an toàn cho một người chiến đấu chống Tôn giả Gotama! Này Tôn giả Gotama, rất có thể còn có sự an toàn cho một người chiến đấu chống đám lửa hừng, nhưng không thể có sự an toàn cho một người chiến đấu chống Tôn giả Gotama! Này Tôn giả Gotama, rất có thể còn có sự an toàn cho một người chiến đấu với con rắn độc dữ tợn, nhưng không thể có sự an toàn cho một người chiến đấu với Tôn giả Gotama! Tôn giả Gotama, chúng

n Anuttarỉya. Xem D. III. 219. 13 D. III. 54.

tôi thật là lỗ mãng, chúng tôi thật là khinh suất. Chúng tôi đã dám nghĩ dùng lời nói đê luận chiên với Tôn giả Gotama! Mong Tôn giả Gotama nhận lời? ngày mai dùng bữa ăn của tôi cùng với chúng Tỷ-kheo! Thê Tôn im lặng nhận lời. 363. Rồi Niganthaputta Saccaka, sau khi biết Thế Tôn đã nhận lời5 liền nói với các Licchavi: Các Tôn giả Licchavi hãy nghe tôi. Sa-môn Gotama ngày mai được mời ăn với chúng Tỷ-kheo. Hãy đem đến cho tôi những gì quý vị nghĩ là hợp thời. Rồi những Licchavi ấy, sau khi đêm ấy đã mãn5 cho đem đến Niganthaputta Saccaka khoảng năm trăm phần cơm cúng dường nấu với sữa. Rồi Niganthaputta Saccaka, tại vườn của mình, cho soạn các món ăn thịnh soạn loại cứng và loại mềm, rồi cho báo tin giờ cho Thế Tôn: Tôn giả Gotama, nay đã đến giờ5 cơm đã sửa soạn xong. Rồi Thế Tôn vào buổi sáng đắp y, cầm y bát5 đi đến khu vườn của Niganthaputta Saccaka; sau khi đến? Ngài ngồi trên chỗ đã soạn sẵn cùng với chúng Tỷ-kheo. Rồi Niganthaputta Saccaka, tự tay hầu hạ các món ăn thịnh soạn loại cứng và loại mềm cho chúng Tỷ-kheo5 dẫn đầu là đức Phật. Rồi Niganthaputta Saccaka sau khi biết Thế Tôn dùng bữa ăn đã xong, tay đã rời khỏi bát5 liền lấy một chiếc ghế thấp khác và ngồi xuống một bên. Sau khi ngồi xuống một bên, Niganthaputta Saccaka bạch Thế Tôn: Này Tôn giả Gotama, trong cuộc bố thí này, nếu có công đức và công đức địa514 mong rằng những vị bố thí sẽ được hưởng hạnh phúc. Này Aggivessana, sẽ có [c6n§ đức] cho những người bố thí, đối với người đáng được cúng dường như ông9 dâu ông không phải là không có tham, không phải là không có sân? không phải là không có si; sẽ có [công đức] cho ông, này Aggivessana, đối với người đáng được cúng dường như Ta? và Ta là người không có tham, không có sân5 không có si.15

14 Punnamahi. MA. II. 283 viết vỉpãkakkhandhãnamyevaparỉvãro, nghĩa ỉà điều gì làm cho sự tích lũy quả trong tương lai thêm chồng chất. X5MA. II. 283 nêu rõ, các vị Licchavi cúng dường cho Saccaka, không phải cho đức Phật; còn Saccaka cúng dường lên đức Phật.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.